

Lovforslag nr. L 96. Fremsat den 6. februar 2002 af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst med Polen

§ 1. Overenskomst af 6. december 2001 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Polen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 28.

Stk. 3. Aftale mellem Den Polske Folkerepubliks Regering og Kongeriget Danmarks Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, undertegnet i København den 6. april 1976, som ændret ved Protokol undertegnet i Warszawa den 17. maj 1994, ophæves og dens bestemmelser ophører med at have virkning efter bestemmel-

serne i artikel 28, stk. 4, i overenskomst af 6. december 2001.

§ 2. Personer, som den 6. december 2001 var hjemmehørende i Polen, og som på dette tidspunkt modtog pensioner eller andre ydelser, der kan beskattes i Danmark i medfør af artikel 17 i den i § 1, stk. 1, nævnte overenskomst, fritages for beskatning i Danmark af de pågældende pensioner m.v., hvis disse i medfør af artikel 18 eller artikel 21 i den i § 1, stk. 3, nævnte aftale kun kunne beskattes i Polen.

§ 3. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

OVERENSKOMST mellem

Kongeriget Danmark og Republikken Polen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter

Kongeriget Danmark og Republikken Polen,

der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst og på formue, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som skatter på indkomst og på formue skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten eller formuen, eller dele af indkomst eller formue, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter, der pålignes den samlede lønsum, der er betalt af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er:

- a) I Polen:
 - (i) den personlige indkomstskat, og
 - (ii) selskabsskatten
 (herefter omtalt som »polsk skat«).
- b) I Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
 - (iv) ejendomsværdiskatten;
 (herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres skattelovgivning.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Polen, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Polen« betyder Republikken Polen. Når udtrykket anvendes i geografisk sammenhæng, betyder det hele det område, hvor polsk skattelovgivning er i kraft.
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark. Når udtrykket anvendes i geografisk sammenhæng, betyder det hele det område, hvor dansk skattelovgivning er i kraft.
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket »foretagende« finder anvendelse på driften af enhver form for erhvervsvirksomhed;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er

- hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib, fly eller køretøj, der anvendes af et foretagende, som har sin virkelige ledelses sæde i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet, flyet eller køretøjet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
- (i) i Polen:
Finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- (ii) i Danmark:
Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket »statsborger« betyder:
- (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
- (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- k) udtrykket »erhvervsvirksomhed« omfatter udøvelse af liberalt erhverv og anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning vedrørende de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt andre steder i denne stats lovgivning.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 12 måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, udgør kun et fast driftssted, hvis det virksomheden varer ved i mere end 90 dage. Virksomhed, som udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed:

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) er beskæftiget med det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses for forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen over eller kapitalen i foretagenderne.

5. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« ikke anses for at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a) - e) nævnte former for virksomhed, forudsat at det faste forretningsstedets samlede virksomhed som resultat af denne kombination er af forberedende eller afhjælpende karakter.

6. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stk. 7, handler på et foretagendes vegne, og denne per-

son i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

7. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, retigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både, fly og køretøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at

resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Fortjeneste ved international trafik

1. Fortjeneste, der oppebæres ved drift af skibe, fly og køretøjer i international trafik, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

2. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et foretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kon-

trollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede for tjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er af talt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignende skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst et år, og udbyttet fastsættes inden for denne periode;
- b) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller anden lignende institution, der udbyder pensionsordninger, hvori fysiske personer kan deltage med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller lignende institution er oprettet, skattemæssigt godkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat;
- c) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på ud-

Bilag til f. t. l. vedr. Polen

bytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. Hvis en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indsendes til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet. Refusionen skal gives inden for en 6-månedersperiode fra den dato, hvor anmodningen om refusion blev forelagt den kompetente myndighed. Denne 6-månedersperiode kan forlænges, hvis begge de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra den hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 5 pct. af bruttobeløbet af renterne.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 kan renter som omhandlet i stykke 1 kun beskattes i den kontraherende stat, hvor modtageren er hjemmehørende, når modtageren er den retmæssige ejer af renterne, og når renterne betales

1) på et lån af en hvilken som helst art, når lånet er ydet, sikret eller garanteret af en finansiel institution, som ejes eller kontrolleres af en kontraherende stat;

2) i forbindelse med salg på kredit af enhver form for industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr;

3) vedrørende statsobligationer, forskrivninger og andre lignende forpligtelser, som påhviler regeringen i en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed;

4) til den anden kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

4. Udtrykket »renter« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et der beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af denne stat selv, af en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne renter anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne, set i forhold til den gældsfordring for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde

foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 5 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for anvendelsen eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraheren-

de stat i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet, set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af containere (herunder anhängere, pramme og lignende udstyr til transport af containere), der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af aktier, rettigheder eller en interesse i et selskab, i andre juridiske personer eller i et interessentskab, hvis ak-

tiver hovedsagelig består af fast ejendom, eller af rettigheder over fast ejendom, beliggende i en stat, eller af aktier i et selskab, hvis aktiver hovedsagelig består af fast ejendom, eller af rettigheder over fast ejendom, beliggende i en stat, kan beskattes i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende, hvis sådan fortjeneste efter lovgivningen i denne stat er undergivet samme skateregler som fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom.

6. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end de, der er nævnt i stykke 1, 2, 3, 4 og 5, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

7. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af det danske, norske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 3 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af SAS Danmark A/S, den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).

8. Hvis en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, bliver hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og den førstnævnte kontraherende stat beskatter fortjeneste, som kunne have været oppebåret af den pågældende person ved afhændelse af formuegoder på det tidspunkt, hvor personen bliver hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal fortjeneste oppebåret i tiden forud for det tidspunkt, hvor personen bliver hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ikke beskattes i den anden stat ved senere afhændelse af et sådant formuegode.

Artikel 14

Personligt arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjem-

mehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib, der anvendes i international trafik, kun beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et fly, der anvendes i international trafik, beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 15

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egen- skab af medlem af bestyrelse for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 16

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker eller som sportsudøver, ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, og 14, beskattes i den kontraherende

stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller i det væsentlige er støttet af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 17

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og artikel 18, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden stat, medmindre:

- i) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrukket i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- ii) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

I så fald kan pensionerne beskattes i den førstnævnte kontraherende stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelser, når en sådan pensionskasse

eller anden tilsvarende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

4. Ved anvendelsen af denne artikel skal de pensionsordninger, der er nævnt i stykke 3, omfatte:

- a) I Polen: pensioner ydet i medfør af lov af 17.12.1998 (Dz.U. Nr 162, poz. 1118) om pension og invalidepension fra den sociale sikringsfond.
- b) I Danmark: pensionsordninger, der henhører under afsnit I i pensionsbeskatningsloven.

Artikel 18

Offentligt hverv

1.

- a) Gage, løn og andre lignende vederlag, udtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) Sådant gage, løn eller lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i denne stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.

2.

- a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat, eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
- b) En sådan pension kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16, og 17 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 19

Studerende

Beløb, som en studerende eller lærling, der er, eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

Andre indkomster

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, og den retlighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 finde anvendelse.

Artikel 21

Formue

1. Fast ejendom som omhandlet i artikel 6, der ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende har i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. Skibe og fly, som anvendes i international trafik, og rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe og fly, kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 22

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal den førstnævnte stat - medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet - indrømme:
 - (i) fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i denne anden stat;
 - (ii) fradrag i den pågældende persons skat på formue med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i denne anden stat.
- b) Fradraget skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomsts-katten eller formueskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i den anden kontraherende stat, kan den førstnævnte kontraherende stat medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomsts-katten eller formueskatten tillade fradraget den del af indkomsts-katten eller formueskatten, som kan henføres til den indkomst eller formue, der hidrører fra den anden kontraherende stat.

Artikel 23

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse

også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat. Ligeledes skal enhver gældsforpligtelse, som et foretagende, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til et foretagende, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige formue være fradragsberettiget under de samme betingelser, som hvis den var blevet indgået med en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne un-

dergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 23, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med

hinanden, herunder gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 25

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter af enhver art, der pålægges af vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i det første punktum. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervs-mæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 26

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 27

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til Færøerne eller Grønland. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra sådant tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 29 på den måde, som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten på Færøerne og i Grønland til ophør.

Artikel 28

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt.

2. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket overenskomsten træder i kraft, og følgende indkomstår.

3. For Polens vedkommende skal bestemmelserne i artikel 14, stykke 3, have virkning for vederlag oppebåret af en person, som er hjemmehørende i Polen, forud for denne overenskomsts ikrafttræden.

4. Aftale mellem Den Polske Folkerepubliks Regering og Kongeriget Danmarks Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, undertegnet i København den 6. april 1976, som ændret ved Protokol undertegnet i Warszawa den 17. maj 1994, ophæves og dens bestemmelser ophører med at have virkning fra den dato, hvor denne Overenskomst finder anvendelse.

Artikel 29

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft lige indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsige overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår, der følger efter et tidsrum på 5 år fra det år overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre

med at have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som følger umiddelbart efter det år, i hvilket meddelelsen om opsigelsen er givet, og følgende indkomstår.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Warszawa, den 6. december 2001, på dansk, polsk og engelsk, alle tekster med samme gyldighed. I tvivlstilfælde skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Dan- For Republikken Polen
mark

Laurids Mikaelson

Marek Belka

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Formålet med lovforslaget er at bemyndige regeringen til at tiltræde en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Polen og dermed gennemføre dens bestemmelser i Danmark, når overenskomstens betingelser herfor er opfyldt. Når den nye overenskomst træder i kraft, ophæves den eksisterende aftale, som er fra 1976. Genforhandlingen af den gamle aftale har fundet sted efter ønske fra Polen.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at både Danmark og Polen beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Dette sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Både Danmark og Polen beskatter efter globalindkomstprincippet. En person, som er hjemmehørende i Danmark (hhv. Polen), er fuldt skattepligtig til Danmark (hhv. Polen), d.v.s. skattepligtig af samtlige sine indkomster, uanset hvorfra i verden, de måtte hidrøre.

Samtidig har begge lande regler om begrænset skattepligt. Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Polen, modtager indkomster fra kilder i Danmark, vil Danmark efter reglerne om begrænset skattepligt i kildeskatteloven eller selskabsskatteloven beskatte denne indkomst. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Polen (globalindkomstprincippet), og der vil hermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Det samme gælder med modsat fortegn, hvis indkomsten hidrører fra Polen og modtages i Danmark.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark hhv. Polen kan beskatte indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestatens). For kildestatens vedkommende er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomster, der tilflyder en modtager i den anden stat. For bo-

pælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i beskatningsretten, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor

Det bemærkes, at overenskomsten ikke i sig selv medfører, at Danmark beskatter en given indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som flyder til eller fra Polen, skal der være hjemmel til dette såvel i den interne danske skattelovgivning som i dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan således godt tillægge Danmark beskatningsretten til en bestemt type indkomst, men Danmark kan kun udnytte denne beskatningsret i det omfang, at der i den danske skattelovgivning er hjemmel til at opkræve den pågældende skat.

Udover regler om fordeling af beskatningsretten indeholder overenskomsten bestemmelser om, hvordan dobbeltbeskatning lempes, den såkaldte *metodebestemmelse* (overenskomstens artikel 22). Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv forhindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves først »efterfølgende«.

Lempelsesmetoden er *ordinær credit*. For Danmarks vedkommende indebærer dette, at hvis en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark modtager indkomst fra en kilde i Polen, og Polen efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst, vil Danmark skulle nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i Polen. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Endvidere indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsten bestemmelser om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 25). Efter bestemmelserne i denne artikel skal de danske skattemyndigheder indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet til brug for de polske skattemyndigheder. Indhentning af oplysninger sker efter reglerne i skattekontrolloven. Tilsvarende skal skatte-

myndighederne i Polen indhente oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende disse oplysninger ved skatteligningen her i landet.

Endelig indeholder overenskomsten bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om løsning af tvivlsspørgsmål, bestemmelser om diplomater, bestemmelser om muligheden for at udvide overenskomsten til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland og endelig bestemmelser om ikrafttrædelse og opsigelse af overenskomsten.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten følger i vidt omfang den model, som er udarbejdet i OECD-regi (OECD-modellen), og som også ligger til grund for det danske forhandlingsoplæg. OECD-modellen er dog på ingen måde bindende for kontraherende stater. I praksis ses mange afvigelser fra modellen, og en dobbeltbeskatningsoverenskomst må nødvendigvis være et kompromis mellem to landes synspunkter.

Lovforslagets økonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomsten er at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udvikling af økonomiske relationer mellem Polen og Danmark. Herved opnår virksomheder og personer i det ene land bedre skattemæssige betingelser for investering, etablering eller arbejde i det andet land som følge af, at dobbeltbeskatning undgås og større klarhed om de skattemæssige dispositioner.

De provenumæssige konsekvenser af overenskomsten skønnes især at vedrøre ændret beskatning af udbytter, renter og royalties.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indebærer en reduceret beskatning af udbytter, som nedsættes fra 5 pct. til 0 pct. for udbytte fra et datterselskab til et moderselskab, hvor moderselskabet ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet. Udbytter for pensionskasser nedsættes fra 15 pct. til 5 pct. Ændringerne i forhold til den eksisterende overenskomst skønnes samlet at medføre et begrænset provenustab, idet udbetalingerne af udbytter til Polen anslås at være små.

Lovforslaget medfører ligeledes, at beskatningen af renter hæves i kildestaten fra 0 pct. til 5 pct. Adgangen til beskatning i kildestaten af renter skønnes at medføre et begrænset provenustab, som følge af at Danmark skal yde credit for visse renter, der beskattes i Polen.

Den reducerede beskatning af royalties fra 10 pct. til 5 pct. indebærer skønsmæssigt et mindre merprovenu, idet den danske kreditlempelse for polsk skat på royalties reduceres.

Samlet skønnes lovforslaget at medføre et begrænset provenustab.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for skattemyndighederne eller for borgerne.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser.

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner		Lovforslaget skønnes samlet at medføre et begrænset provenustab.
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Begrænsede effekter og klarhed over skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen EU-retlige aspekter.	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1.*

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Polen. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når begge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår, jf. overenskomstens artikel 28. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning.

De enkelte artikler i den nye dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. Personer omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. Skatter omfattet af overenskomsten.

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter samt ejendomsværdiskatten er omfattet, uanset om skatterne pålignes af staten, amterne eller kommunerne. Sociale bidrag (for Danmarks vedkommende arbejdsmarkedsbidraget) er ikke omfattet af overenskomsten.

Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Artikel 3. Almindelige definitioner.

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. »Danmark« er defineret som det område, hvor dansk skattelovgivning er i kraft. Færøerne og Grønland er dermed udelukket fra definitionen af Danmark, da dansk skattelovgivning ikke er gældende for disse dele af riget. Den danske del af Nordsøen er derimod omfattet

af definitionen af »Danmark« og dermed omfattet af overenskomstens anvendelsesområde.

Udtrykket *person* omfatter en fysisk person og et selskab samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket *selskab* omfatter enhver juridisk person eller enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person. Artiklen definerer endvidere udtrykkene *en kontraherende stat, den anden kontraherende stat, foretagende, foretagende i en kontraherende stat, foretagende i den anden kontraherende stat, international trafik, kompetent myndighed, statsborger, og erhvervsvirksomhed*.

Endvidere fastsættes i stk. 2, at medmindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted.

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de to stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat*, betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium. Udtrykket omfatter også staterne selv, herunder politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning (»dobbelt-domicil«), og stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person *i overenskomstens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, den såkaldte bopælsstat, idet dette er afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). *En person kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.*

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) - d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten.

For selskaber anvendes bestemmelsen i stk. 3. Et selskab, som er fuldt skattepligtigt i begge stater, skal anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5. Fast driftssted.

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat udøver i den anden stat, er af en sådan beskaffenhed, at den skal anses for

at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 12-månedersfristen, som er indeholdt i OECD-modellen, er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan herefter kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder dog, at boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning efter naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 90 dage. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f. eks. 60 dage, hvorefter det andet foretagende fortsætter arbejdet de følgende 60 dage. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om en sådan frist efterforskning efter naturforekomster, og en sådan findes heller ikke i den eksisterende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 6 og stk. 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuld-

magt til at forpligte denne, medfører ikke efter de danske skatteregler, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en polsk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabets virkelige ledelse har sit sæde. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes til-

svarende i de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som disse lande indgår.

Den eksisterende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder endvidere bestemmelser om transport ad indre vandveje og om transport ad jernbane eller landevej. Disse bestemmelser er udeladt i den nye overenskomst, og indkomst fra sådan virksomhed vil blive beskattet efter de regler, der gælder for beskatning af erhvervsindkomst.

Artikel 9. Indbyrdes forbundne foretagender.

Artiklen knæsetter det såkaldte »arm's length«-princip for transaktioner mellem forbundne foretagender. Herved forstås, at hvis forbundne foretagender som f.eks. et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden handler med hinanden på andre vilkår end de, der ville gælde i et frit marked, kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, således at indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Artikel 10. Udbytte.

Udbytter kan efter bestemmelserne i stk. 1 beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytte kan efter stk. 2 også beskattes i kildestaten, men hvis den retmæssige ejer af udbytte er hjemmehørende i den anden stat, gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret:

Kildestaten kan ikke beskatte udbytte betalt af et datterselskab til et moderselskab, hvis moderselskabet ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet i en periode på mindst et år, og udbytte udloddes inden for den periode, hvor moderselskabet ejer aktier i datterselskabet som anført. Dette svarer til bestemmelserne i EU's moder/datterselskabsdirektiv.

Kildestaten kan højst beskatte udbytte med 5 pct., hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller lignende institution, som er skattemæssigt godkendt i den anden stat. I alle andre tilfælde kan kildestaten højst beskatte med 15 pct.

Efter den eksisterende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan kildestaten beskatte udbytte med 5 pct. i moder/datterselskabsforhold og med 15 pct. i alle andre tilfælde.

Udtrykket »udbytte« er defineret i stk. 3.

Hvis udbytte indgår i indkomsten i et fast driftssted i kildestaten, og den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytte efter stk. 4 beskattes som indkomst ved erhvervmæssig virksomhed efter bestemmelserne i artikel 7.

En stat kan efter bestemmelserne i stk. 5 ikke beskatte et selskab i den anden stat af udloppet eller ikke-udloppet fortjeneste under henvisning til, at den underliggende indkomst er indtjent i den førstnævnte stat. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat naturligvis beskattes af sin del af udbyttet.

Endelig er der i stk. 6 fastsat nogle tidsfrister for tilbagebetaling af for meget betalt udbytteskat. Ansøgning skal indgives inden tre år, og tilbagebetaling skal som hovedregel ske inden seks måneder derefter.

Artikel 11. Renter.

Renter kan efter stk. 1 og 2 beskattes i kildestaten med op til 5 pct., hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat. Renter kan efter den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst kun beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende. Danmark har som led i en samlet løsning, hvor kildeskattesatserne for udbytte og royalties ned sættes, accepteret en kildeskat på 5 pct. for renter. Efter OECD-modellen kan kildestaten beskatte renter med 10 pct.

Der er dog i den nye overenskomst en række tilfælde, hvor kildestaten ikke kan beskatte renter, jfr. stk. 3. Dette gælder, når lån er ydet, sikret garanteret af en finansiel institution, som ejes eller kontrolleres af en kontraherende stat. Renter af eksempelvis danske eksportkreditlån eller af lån fra Investeringsfonden for Østlandene vil således ikke kunne beskattes i Polen.

Endvidere er renter i forbindelse med salg af industrielt, kommercielt og videnskabeligt udstyr på kredit fritaget for beskatning i kildestaten. Det samme gælder renter af statsobligationer o. l. samt renter af lån ydet direkte af en af de to stater.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte renter, der betales til en udenlandsk bank. Baggrunden herfor er en formodning om, at en udenlandsk långiver under alle omstændigheder vil beregne sig en rente på et vist niveau. Pålægger kildestaten en renteskat, vil långiveren indkalkulere denne i den rente, han vil forlange af låntageren, og nettoresultatet vil være et forhøjet renteniveau for kildestatens erhvervsliv.

Begrebet »renter« defineres i stk. 4, mens stk. 5 gentager princippet fra artikel 10, stk. 4, således at renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted, beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7. Stk. 6 fastsætter, hvornår renter skal anses for at hidrøre fra en af de to stater, mens stk. 7 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 12. Royalties.

Royalties kan efter stk. 1 og 2 beskattes i kildestaten med op til 5 pct., hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden stat. Royalties kan efter den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst beskattes i kildestaten med 10 pct. Efter OECD-modellen kan royalties kun beskattes i bopælsstaten.

Begrebet »royalties« er defineret i stk. 3. Såvel efter den gamle som den nye overenskomst omfatter definitionen bl.a. leasing af udstyr. Stk. 4 indeholder en bestemmelse, som er parallel med bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, og artikel 11, stk. 5. Stk. 5 fastsætter, hvornår royalties skal anses for at hidrøre fra en af de to stater, mens stk. 6 gentager det »arm's length«-princip, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 13. Kapitalgevinster.

Efter stk. 1 og 2 kan fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom eller af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted - eller af det faste driftssted som sådant - beskattes i den stat, hvor ejendommen eller det faste driftssted er beliggende.

Fortjeneste ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly - herunder containere - kan efter stk. 3 og 4 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabet har sin virkelige ledelses sæde.

Efter stk. 5 kan fortjeneste ved afhændelse af aktier m.v. i selskaber, hvis aktiver hovedsagelig består af fast ejendom, beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Alle andre formuegoder end de nævnte kan kun beskattes i den stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Bestemmelserne om fortjeneste ved afhændelse af fly finder for SAS's vedkommende efter stk. 7 kun anvendelse for den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS. Bestemmelsen er en parallel til bestemmelsen i artikel 8, stk. 4.

Stk. 8 indeholder bestemmelser om aktieavancebeskatning i tilfælde, hvor en person flytter fra Danmark til Polen eller omvendt. Hvis en person flytter fra Danmark til Polen, skal der efter dansk lovgivning ske beskatning af urealiserede aktieavancer på fraflytningstidspunktet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 13 a. Efter bestemmelserne i stk. 8 kan Polen ved en senere afhændelse af aktierne kun beskatte den del af avancen, der vedrører den periode, hvor den pågældende har været hjemmehørende i Polen. Bestemmelsen gælder tilsvarende, hvis en person flytter fra Polen til Danmark.

Artikel 14. Personligt arbejde i tjenesteforhold.

Artiklen omhandler beskatning af lønindkomst. Udfører en person, der er hjemmehørende i den ene stat, lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte denne lønindkomst, *medmindre* lønmodtageren højst opholder sig i kildestaten i 183 dage i en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver hjemmehørende i bopælsstaten, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som en arbejdsgiver i bopælsstaten har i kildestaten, jf. stk. 1 og stk. 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

En arbejdstager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af en dansk arbejdsgiver udsendes til arbejde i Polen i op til 183 dage i en 12-månedersperiode, vil således ikke blive beskattet i Polen af sin lønindkomst optjent i Polen, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Udbetales lønnen af et fast driftssted, som den danske arbejdsgiver har i Polen, kan lønindkomsten også beskattes i Polen.

Efter stk. 3 kan lønindkomst ved arbejde om bord på skibe i international trafik kun beskattes i den stat, hvor rederiets virkelige ledelse har sit sæde. Denne bestemmelse er kommet ind i overenskomsten efter polsk ønske. Bestemmelsen har bl.a. betydning for polske søfolk, der arbejder om bord på skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister (DIS). Ansatte om bord på DIS-skibe aflønnes med en nettohyre, som ikke beskattes. Uden bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, ville anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomstens lempelsesmetode føre til, at de pågældende søfolk ville blive beskattet i Polen af den danske nettohyre.

Efter stk. 4 kan lønindkomst ved arbejde om bord på fly i international trafik beskattes i den stat, hvor luftfartsselskabets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 15. Bestyrelses honorarer.

Bestyrelses honorarer kan beskattes i kildestaten.

Artikel 16. Kunstnere og sportsfolk.

Kunstnere og sportsfolk kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, jf. stk. 2. Dette vil typisk være et selskab.

Disse bestemmelser gælder dog ikke, hvis indkomsten er erhvervet i forbindelse med et besøg i den anden stat, når besøget væsentligt er støttet af offentlige midler fra en af de to stater. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Danmark har ikke intern hjemmel til at beskatte polske kunstnere på optræden i Danmark, med mindre opholdet eller arbejdet er af en sådan karakter, at der bliver tale om skattepligt efter de almindelige regler, jf. bemærkningerne til artikel 14.

Artikel 17. Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger.

Sociale ydelser, f.eks. sociale pensioner, kan efter stk. 1 beskattes i kildestaten. Det samme gælder andre offentlige ydelser.

Private pensioner og lignende vederlag kan efter stk. 2 som udgangspunkt kun beskattes i bopælsstaten. Dette gælder, hvad enten de pågældende pensioner eller vederlag har forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej. Dog gælder, at sådanne pensioner og vederlag også kan beskattes i kildestaten, hvis kildestaten i opsparingsfasen har givet fradrag for indbetalinger til pensionsordningen eller givet bortseelsesret for arbejdsgivers indbetaling af pensionsbidrag.

Det præciseres i stk. 3 og stk. 4, at de ovennævnte bestemmelser for Danmarks vedkommende omhandler pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I. For Polens vedkommende omfatter bestemmelserne de pensioner, som er nævnt i stk. 4, litra b).

Det er dansk forhandlingspolitik at opnå en så stor grad af kildestatsbeskatning for pensioner som muligt. Baggrunden for de sociale pensioners vedkommende er, at disse er fastsat på et sådant niveau, at de kan rumme en almindelig dansk beskatning (»bruttoficing«). Beskatter bopælsstaten sociale pensioner med en meget lav sats, uden at der sker beskatning i kildestaten, vil dette medføre nettopensionsbeløb langt ud over det tilsigtede.

For de private pensionsordningers vedkommende er baggrunden, at Danmark gennem hele opsparingsfasen har båret et skattefradrag for indbetalingerne. Dette bør modsvares af dansk beskatning ved udbetaling, uanset om pensionsbeløbene udbetales til pensionister, der er hjemmehørende i Danmark, eller til pensionister, der er hjemmehørende i udlandet.

Efter den gældende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan pensioner kun beskattes i bopælsstaten. Da det danske skattniveau er højere end det polske, vil anvendelse af den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst indebære, at personer i Polen, som i øjeblikket modtager en dansk pension, vil blive ringere stillet.

Det er derfor i lovforslaget § 2 fastsat, at personer, som den 6. december 2001 (datoen for undertegnelsen af den nye overenskomst) var hjemmehørende i Po-

len, og som på dette tidspunkt modtog pensioner m.v. fra Danmark, ikke får ændret deres vilkår. Hvis en sådan pensionist på den nævnte dato modtog pensioner m.v., der efter den gamle overenskomst kun kunne beskattes i Polen, vil Danmark fortsat undlade at beskatte de pågældende beløb. Personer, som bliver pensionister, eller som begynder at modtage offentlige ydelser, efter at den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst blev undertegnet, vil blive beskattet af de pågældende pensioner eller ydelser efter reglerne i denne.

Artikel 18. Offentlige hverv.

Vederlag til offentligt ansatte beskattes efter stk. 1 som hovedregel kun i den udbetalende stat (kildestaten), men i den anden stat (bopælsstaten) hvis arbejdet er udført dér og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Bestemmelsen har alene betydning for ambassadepersonale o.l.

Tjenestemandspensioner kan som hovedregel kun beskattes i kildestaten, jf. stk. 2. Dog kan de kun beskattes i bopælsstaten, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.

Er der tale om vederlag i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed, anvendes bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17, jf. stk. 3.

Artikel 19. Studerende.

Stipendier o.l. til studerende og erhvervspraktikanter beskattes i kildestaten.

Artikel 20. Andre indkomster.

Indkomster, der ikke er specifikt omhandlet andre steder i overenskomsten, kan kun beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten oppebæres af et fast driftssted i den anden stat.

Artikel 21. Formue.

Formue bestående af fast ejendom kan efter stk. 1 beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Efter stk. 2 kan formue i form af løssøre tilknyttet et fast driftssted beskattes i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende. Formue bestående af skibe og luftfartøjer m.v. kan kun beskattes i den stat, hvor rederiets eller luftfartsselskabets virkelige ledelse har sit sæde. Al anden formue kan kun beskattes i den stat, hvor ejeren er hjemmehørende.

Danmark pålægger ikke en generel formueskat. Artiklen har for Danmarks vedkommende kun relevans for ejendomsværdiskatten.

Artikel 22. Ophævelse af dobbeltbeskatning.

Artikel 22 indeholder den såkaldte *metodebestemmelse*, d.v.s. den fremgangsmåde der skal anvendes, når der konstateres tilfælde af dobbeltbeskatning.

Både Danmark og Polen anvender *credit-metoden* som lempelsesmetode, (j. l. litra a) og b). Hvis en person eller et selskab m.v., som er hjemmehørende i Danmark, modtager en indkomst fra en polsk kilde, og Polen også kan beskatte denne indkomst, skal Danmark give nedslag med det mindste af to beløb, nemlig enten den skat, der er betalt i Polen, eller den del af den danske skat, der falder på den polske indkomst. Tilsvarende gælder, hvis en person eller et selskab i Polen modtager indkomst fra Danmark. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, j. l. ligningslovens § 33.

Hvis en person i den ene stat modtager indkomst, som efter overenskomsten *kun* kan beskattes i den anden stat, anvendes *exemption med progressionsforbehold*, (j. l. litra c). Dette betyder for Danmarks vedkommende, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den polske skat. Imidlertid indgår indkomsten i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«. Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Artikel 23. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og for juridiske personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt el. lign., som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fast-

sat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Artikel 25. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser kan føres ud i livet. En stat er dog ikke forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod denne stats lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Udvekslede oplysninger skal behandles som fortrolige.

Udveksling af oplysninger kan ske på flere måder. Det kan for det første ske spontant. Hvis den ene af de to stater kommer i besiddelse af oplysninger, som vil være nødvendige til brug for skatteansættelsen i den anden stat, kan den førstnævnte stat af egen drift fremsende oplysningerne til den anden. Det kan også ske efter anmodning. Hvis den ene stat har brug for oplysninger, som den anden stat ligger inde med, kan den førstnævnte stat anmode den anden om de pågældende oplysninger. Endelig kan der ske en systematisk udveksling af oplysninger. De to stater kan således aftale, at oplysninger af en given type altid fremsendes til den anden stat.

Artikel 26. Diplomater m.v.

Overenskomsten berører ikke skattemæssige begunstigelser for diplomater. Artiklen begrænses i sit indhold af folkeretten på dette område.

Artikel 27. Territorial udvidelse.

Overenskomsten kan i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til også at gælde for Færøerne og/eller Grønland.

Artikel 28. Ikrafttræden.

De to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft, når beg-

F. t. l. vedr. Polen

ge lande har givet underretning, og den finder anvendelse fra og med det næstfølgende indkomstår. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning. Den eksisterende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst ophæves samtidig hermed.

For Polens vedkommende skal bestemmelserne i overenskomstens artikel 14, stk. 3, om beskatning af søfolk have virkning med tilbagevirkende kraft. Polen ønsker mulighed for med denne hjemmel at kunne skattefritage polske søfolk, som under den eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomst overenskomst arbejder eller har arbejdet om bord på skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister.

Artikel 29. Opsigelse.

Overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men den kan efter fem år opsiges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår.

Til § 2.

Det foreslås, at personer, som den 6. december 2001 (datoen for undertegnelsen af overenskomsten) var hjemmehørende i Polen, og som på dette tidspunkt

modtog danske pensioner eller andre ydelser, som efter den hidtidige overenskomst kun kunne beskattes i Polen, men som efter den nye overenskomst kan beskattes i Danmark, fortsat fritages for beskatning i Danmark af disse beløb. Sådanne pensioner m.v. vil herefter fortsat kun blive beskattet i Polen, og den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst vil således ikke medføre ændringer i beskatningen af disse.

Danske pensionsudbetalinger m.v. til fremtidige modtagere i Polen vil derimod blive beskattet efter reglerne i den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst, d.v.s. i Danmark.

Til § 3.

Efter lovforslagets § 3 træder loven i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 4.

Efter lovforslagets § 4 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, idet skattespørgsmål hører under det færøske og det grønlandske hjemmestyres kompetence. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil således ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Til lovforslag nr. L 94, L 95 og L 96. Skriftlig fremsættelse (6. februar 2002)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Portugal.

(Lovforslag nr. L 94).

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Slovenien.

(Lovforslag nr. L 95).

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst med Polen.

(Lovforslag nr. L 96).

En dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder regler for, hvornår Danmark og den anden stat kan beskatte forskellige former for indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten), og om hvordan dobbeltbeskatning undgås.

Generelt giver dobbeltbeskatningsoverenskomster virksomheder og personer bedre erhvervsmæssige vilkår i forbindelse med etablering, investering og arbejde i udlandet, end hvis sådanne overenskomster ikke foreligger. En dobbeltbeskatningsoverenskomst opstiller bl.a. nogle rammer for, hvordan en investering kan beskattes i den anden stat, og indgåelse af en overenskomst indebærer således en langt højere grad af skattemæssig sikkerhed og forudsigelighed for investorer.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster kan først endeligt tiltrædes fra dansk side, når Folketinget har vedtaget en lov herom.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Portugal blev underskrevet den 14. december 2000. Danmark og Portugal har ikke siden 1994 haft en sådan overenskomst. Den indtil da eksisterende overenskomst blev opsagt fra dansk side, da samspillet mellem dobbeltbeskatningsoverenskomstens bestemmelser og visse bestemmelser i portugisisk skattelovgivning gjorde det muligt at skaffe sig vilkårligt store skattefradrag i Danmark, uden at de modsvarende indkomster kom til beskatning hverken i Danmark eller i Portugal.

Den dobbeltbeskatningsoverenskomst, der hermed forelægges Folketinget til godkendelse, indeholder bestemmelser, som ikke gør sådanne arrangementer mulige. De problemer, som førte til opsigelsen af den gamle overenskomst, vil således ikke kunne opstå under den nye.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Slovenien blev underskrevet den 2. maj 2001. Slovenien har hidtil været omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsten af 1981 mellem det tidligere Jugoslavien og Danmark.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Polen blev underskrevet den 6. december 2001. Den ny overenskomst afløser en overenskomst af 1976, som ændret ved en protokol af 1994.

Lovforslagene skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser og respekterer for Portugal-overenskomstens vedkommende de relevante EU-regler. De økonomiske og erhvervsmæssige konsekvenser skønnes at være begrænsede.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagenes bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslagene til velvillig behandling i Tinget.